

Arrest

nr. 95 182 van 15 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HINNEKENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soenniet afkomstig uit Lahore, Pakistan. Sinds 1985 was u politiek actief voor de PPP (Pakistan Peoples Party). In 2002 werd u verkozen tot voorzitter van de PSF (Peoples Students Federation) in Lahore. In 2007 werd u aangesteld als senior vice-voorzitter van de PYO (Peoples Youth Organization) van Punjab. In 2010 tenslotte werd u benoemd tot voorzitter van de Advisory Council van de PPP in Aziz Bhatti, Lahore. Sinds 1985 hebt u problemen met drie politie-inspecteurs in Lahore die aanhangers zijn van de PML-N (Pakistan Muslim League-N). Ze arresteerden u vaak en mishandelden u. U hield daar lichamelijke letsels aan over. Uiteindelijk besloot u in 2011 om Pakistan te verlaten. U verkocht uw eigendommen en contacteerde een smokkelaar. Op 13 december

2011 nam u een vlucht van Lahore naar Islamabad. Vervolgens vloog u van Islamabad naar Duitsland en van Duitsland naar Nederland. U reisde daarbij met een vals paspoort dat u van de smokkelaar had gekregen. In Nederland werd u opgewacht door een handlanger van de smokkelaar. Hij bracht u met de trein naar België. Op 15 december 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: krantenartikelen, foto's, twee fotokopieën van FIR's (First Information Report), een brief van PSF (Peoples Students Federation), een brief van PYO (Peoples Youth Organization), een brief van de PPP (Pakistan Peoples Party), een fotokopie van een order sheet van Lahore High Court, een medisch boekje uit Lahore, een medisch attest uit België, een fotokopie van de overlijdensakte van uw vader, de PPP lidkaart van uw vader, een kopie van een document van Judge Court Lahore, een kopie van een klacht tegen I.(...) S.(...) en S.(...) S.(...), twee fotokopieën van "agreements" over de showroom van uw broer, uw huwelijksakte, fotokopieën van eigendomspapieren, een fotokopie van een verkoopsakte, een fotokopie van een krant waarin staat aangegeven dat u gezocht wordt en uw nationale identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U verklaarde dat u sinds 1985 politiek actief was voor de PPP. Later zou u ook enkele belangrijke functies binnen PPP gerelateerde organisaties hebben bekleed. Dit stelt het CGVS niet ter discussie. U bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u sinds 1985 problemen zou hebben gekend met drie politie-inspecteurs, waardoor u uiteindelijk in 2011 uw land zou zijn ontvlucht.

Ten eerste legde u geen enkel origineel document neer dat aantoonde dat u in 2011 omwille van een gegronde vrees Pakistan diende te verlaten. De documenten die u neerlegde en die enigszins te maken hebben met problemen die u zou hebben gekend in Pakistan zijn stuk voor stuk fotokopieën. Het is zeer bevreemdend dat u wat betreft uw profiel verschillende originele documenten kan voorleggen, maar wat betreft uw problemen slechts enkel kopieën voorlegde. Hierbij moet worden opgemerkt dat fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde hebben omdat ze gemakkelijk kunnen worden vervalst. Bovendien dateren deze documenten van jaren voor uw vlucht uit Pakistan.

Ten tweede verklaarde dat u ten gevolge van uw persoonlijke problemen met drie politie-inspecteurs in Lahore overal in Pakistan problemen zou hebben met de politie (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Dergelijke verklaring raakt echter kant noch wal. De politie-inspecteurs met wie u problemen zou hebben gehad behoren tot de PML-N. Hoewel dit in Lahore de grootste partij is, is de PPP, de partij waartoe u behoorde, op nationaal niveau nog steeds de regeringspartij. Het is weinig aannemelijk dat drie lokale politie-inspecteurs met wie u een persoonlijk conflict had ervoor kunnen zorgen dat u overal in Pakistan zou worden lastig gevallen door de politie. Zo is het niet aannemelijk dat lokale politie-inspecteurs in een land met meer dan 177 miljoen inwoners contact met, laat staan invloed op, alle andere lokale politiediensten zouden hebben. Bovendien is de PPP op nationaal vlak de regerende partij en staan politiediensten bijgevolg in grote delen van Pakistan onder toezicht van de PPP. Het is niet geloofwaardig dat lokale politie-inspecteurs van Lahore die aanhanger zijn van de PML-N invloed hebben op andere politiediensten in Pakistan die onder leiding staan van de PPP, zeker niet wanneer het vervolging betreft van iemand met een hoog profiel binnen de PPP. Aldus kan het CGVS vaststellen dat uw bewering overal in Pakistan problemen te zullen kennen niet geloofwaardig is. Meer zelfs, de vaststelling dat u tot aan uw vertrek uit Pakistan altijd in Lahore bent gebleven, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen daar. Gesteld dat u al enige problemen zou hebben gekend aldaar, reeds in de jaren '90, is het niet geloofwaardig dat u tot 2011 daar bleef wonen.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u hulp zou hebben gezocht binnen uw partij. Uit uw documenten en verklaringen blijkt nochtans dat u enkele belangrijke functies bekleedde binnen de PPP en PPP gerelateerde organisaties. Het is bijgevolg niet aannemelijk dat u geen beroep zou kunnen doen op bescherming binnen uw partij. U verklaarde dat niemand tijd had om u te helpen of te steunen (zie gehoorverslag CGVS p. 9). U legde een foto neer waarvan u verklaarde dat de politie u bij uw thuis kwam arresteren. Volgens u zou u dankzij de tussenkomst van Q.(...) Z.(...), voormalig parlementsvoorzitter van de PPP in Punjab, hieraan zijn ontsnapt (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Dit toont aan dat u wel degelijk kon rekenen op de steun van de PPP. Uw verklaring dat men u wel één of twee keer zou helpen maar dat men dit niet zou blijven doen (zie gehoorverslag CGVS p. 9) is louter een bewering van uwentwege die u nergens op stoelt. Gezien uw belangrijk profiel binnen de PPP is er geen enkele reden om aan te nemen waarom u niet zou kunnen blijven rekenen op de hulp van uw partij. Ook deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde via twee internationale vluchten naar Nederland te zijn gereisd. U beweerde met een vals paspoort te hebben gereisd, maar u kende geen enkel inhoudelijk gegeven van dit paspoort. Zo wist u niet eens de naam die op het paspoort stond vermeld (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Daar u echter twee internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort worden verwacht. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort bent gereisd. Daarbij merkt het CGVS nog op dat u in Pakistan over een eigen paspoort beschikte (zie gehoorverslag CGVS p.6 en 7), maar dat u dit niet aan het CGVS voorlegde, wat het bovenstaande vermoeden dat u met eigen paspoort reisde, ondersteunt.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Het gaat hier echter om een uiterst lokaal conflict dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. Wat betreft uw identiteitskaart dient te worden verwezen naar uw bedrieglijke verklaringen. Wanneer u op het CGVS gevraagd werd naar uw identiteitskaart stelde u dat uw echtgenote deze tijdens een verhuis had verloren. Wanneer ze weer boven water zou komen zou u ze onmiddellijk laten opsturen en bezorgen aan de bevoegde instanties (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Opmerkelijk genoeg kon u amper twee dagen later uw identiteitskaart voorleggen op het CGVS. Het is niet aannemelijk dat u op zo'n korte termijn contact opneemt met uw echtgenote en uw originele identiteitskaart van Pakistan naar België kan laten opsturen. Dit doet dan ook vermoeden dat u, in tegenstelling tot wat u beweerde tijdens het gehoor op het CGVS, op dat moment wel degelijk in het bezit was van uw identiteitskaart maar dat u deze trachtte achter te houden voor de Belgische autoriteiten. Hierdoor komt uw algehele geloofwaardigheid nog verder in het gedrang. De krantenartikelen, de foto's, de brief van PSF, de brief van PYO en de brief van de PPP tonen aan dat u een belangrijke functie bekleedde binnen de PPP. Zoals eerder reeds vermeld wordt dit door het CGVS niet betwist. Wat betreft de twee FIR's dient te worden opgemerkt dat deze dateren van geruime tijd vóór dat u Pakistan hebt verlaten, namelijk 1987 en 2006. Bovendien zijn dit slechts fotokopieën. Ook de fotokopie van de order sheet van Lahore High Court dateert van 1995. Ze is daarenboven slecht leesbaar en onvolledig. De fotokopie van de klacht tegen I.(...) S.(...) en S.(...) S.(...) is eveneens gedateerd, met name van 2006. De fotokopieën van de stukjes van krantenartikelen waarin u word gezocht betreffen wederom slechts fotokopieën. Deze zijn gemakkelijk te frauderen en hebben bijgevolg slechts een beperkte bewijswaarde. Bovendien moeten ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Wat betreft de fotokopie van het document van Judge Court Lahore en de twee fotokopieën van de "agreements" dient te worden opgemerkt dat deze enkel betrekking hebben op uw broer. Daarenboven dateren deze documenten ook al van 2004 en 2006. Uw medisch boekje uit Lahore, uw medisch attest uit België, de fotokopie van de overlijdensakte van uw vader, de PPP lidkaart van uw vader, de fotokopieën van eigendomspapieren en de fotokopie van de verkoopsakte kunnen op geen enkele wijze uw vrees voor vervolging aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker heeft tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ruimschoots ingelicht waarom zijn leven in gevaar is. Er is geen discussie

dat verzoeker sinds de jaren tachtig lid is van de PPP en verscheidene hoge functies heeft bekleed binnen de partij en het is een algemeen gegeven dat er binnen Pakistan een hevige politieke strijd woedt tussen de PPP en de PML, de grootste partij in Pakistan. In het verleden heeft dit al geleid tot opstanden en gewelddaden, met als voorbeeld de moord op PPP politicus, en op dat ogenblik gouverneur van Punjab, Salmaan Taseer in 2011. Verzoeker is zelf al meerdere keren opgepakt door de politie en wordt geveiseerd door een aantal politie-inspecteurs die aanhangers zijn van de PML die hem dreigen te vermoorden als verzoeker niet overloopt naar de PML. Verzoeker werd hierbij opgesloten, geslagen, gemarteld en vernederd. De laatste keer dat dit gebeurde was in 2010. Verzoeker weigert echter om zijn partij en politieke principes de rug toe te keren en heeft een formele klacht ingediend tegen de politie-inspecteurs, zonder soelaas. Verzoeker heeft hieraan verscheidene zware lichamelijke letsels overgehouden, waarvan hij medische verslagen neerlegde en die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tijdens het gehoor zelf heeft kunnen vaststellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen minimaliseert echter de bewijswaarde van de stukken doordat bepaalde stukken kopieën zijn. Verzoeker wijst erop dat alle elementen steun vinden in de stukkenbundel die hij heeft aangebracht en dat de meeste stukken originelen zijn.

Waar de commissaris-generaal stelt dat de problemen van verzoeker een lokaal karakter hebben en suggereert dat verzoeker gemakkelijk zou kunnen verhuizen naar een andere provincie of stad in Pakistan, meent verzoeker dat dit niet correct is om meerdere redenen. De eerste reden is dat zijn problemen fundamenteel zijn en hun grondslag vinden in het politieke engagement van verzoeker en het politieke landschap in Pakistan. De PML is in verschillende delen van Pakistan de belangrijkste partij en heeft belangrijke invloeden op het maatschappelijke leven, ook binnen de politiediensten. Verzoeker vreest dat wanneer alle gegevens over zijn verhuis zouden bekend worden bij de politie, hij dezelfde dreigementen en lichamelijk geweld zal ondergaan. Verzoeker kan evengoed geveiseerd worden door politiediensten in andere delen van Pakistan. Ten tweede zijn de motieven van de bestreden beslissing omtrent het vestigingsalternatief zeer vaag. Het enige argument luidt dat verzoeker 'allicht' buiten Lahore geen problemen zou hebben. Verzoeker stelt dat dit geen afdoende motief is, aangezien het vestigingsalternatief in de zin van de vreemdelingenwet restrictief geïnterpreteerd dient te worden. Verzoeker is geboren in Lahore en heeft hier heel zijn leven gewoond en gewerkt. Bovendien woont zijn familie in Lahore en heeft hij geen sociale of familiale banden in een andere stad of provincie in Pakistan. Verzoeker stelt tevens dat het niet correct is dat hij nooit hulp zou gezocht hebben binnen zijn eigen politieke partij. Verzoeker heeft uitdrukkelijk verklaard dat hij werd vrijgelaten na tussenkomst door de gouverneur van Punjab. Het is echter weinig aannemelijk dat men hem in de toekomst blijft beschermen vanuit de politieke partij. Bovendien is het niet omdat verzoeker mogelijk steun geniet binnen zijn eigen partij, dat er geen gegronde vrees is voor zijn leven. Verzoeker betwist ook niet dat hij de inhoudelijke gegevens van het valse paspoort waarmee hij gereisd heeft niet kent. Het paspoort was opgesteld in het Engels en aangezien verzoeker geen Engels begrijpt is het logisch dat hij niet weet wat erop vermeld stond. Verzoeker stelt dat dit echter geen valabele reden is om zijn vluchtverhaal in vraag te stellen.

2.2. Verzoeker bezorgt de Raad per brief van 22 oktober 2012 de volgende stukken: een straffklacht van 17 september 2010 door de broer van verzoeker die de zorg over verzoekers vrouw en kinderen heeft wegens bedreiging tot moord door een schietpartij op het huis, 2 krantenartikelen over deze feiten, 2 foto's met de kogelinslagen op het huis van verzoekers vrouw, een krantenartikel over de moord op Salam Tasleen, protest bij deze moord met een foto van verzoeker, de enveloppe waarmee verzoekers broer deze stukken heeft opgestuurd en een medisch verslag van 5 oktober 2012.

2.3. Luidens artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat de problemen die verzoeker in Pakistan kent een uitsluitend lokaal karakter hebben. Verzoeker verklaarde immers: *“deze drie mensen vielen mij lastig in opdracht van de Punjab overheid. Ze brachten mij naar het politiekantoor en sloegen mij veel.”* (stuk 4, gehoorverslag, p. 4) (eigen onderlijning). Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat hij in andere delen van Pakistan evenzeer problemen zou kennen. Verzoeker verklaarde desbetreffend het volgende: *“De PPP is de leidende partij in Pakistan. Waarom zou u dan overal in Pakistan problemen kennen met 3 inspecteurs van de oppositiepartij? PPP is enkel aan de macht op federaal niveau. In Punjab is PML-N aan de macht. Ze doen wat ze willen. Ik heb het over heel Pakistan, niet over Punjab. Waarom zou u in heel Pakistan problemen hebben? Niemand heeft de tijd om mij te helpen en te steunen. Ze zullen mij één keer steunen maar ze zullen mij niet blijven steunen. (...) U hebt het steeds over problemen met 3 inspecteurs, op lokaal vlak. Waarom zou u in heel Pakistan problemen hebben? Politie. Waarom zou u*

in heel Pakistan problemen hebben met de politie? Politie zit overal. En als ik naar Karachi zou verhuizen daar spreken ze Urdu. Waar kan men gaan?" (stuk 4, gehoorverslag, p. 8-9) (eigen onderlijning). Waar verzoeker dan nog in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij evengoed geïmagineerd kan worden door politiediensten in andere steden of provincies van Pakistan, beperkt hij zich tot louter beweringen, doch blijft hij in gebreke om deze te staven.

2.4. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming kan worden geboden door de Staat of door partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen. Artikel 48/5, § 2, tweede lid bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor de door hem aangehaalde problemen met de politie-inspecteurs in het verleden reeds beroep heeft gedaan op zijn partij. Zo kon verzoeker vrijkomen door tussenkomst van partijgenoot en voormalig parlementsvoorzitter van Punjab nadat hij was gearresteerd (stuk 4, gehoorverslag, p. 4). Verzoeker bekleedde hoge functies binnen de PPP en er kan dan ook aangenomen worden dat de partij hem bescherming kan en wil bieden. Verzoeker bevestigt zelfs dat zijn partij een regeringspartij is (stuk 4, gehoorverslag, p. 8).

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanhaalt dat het weinig aannemelijk is dat men hem in de toekomst blijft beschermen vanuit zijn partij, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan deze loutere bewering. Ook tijdens het interview door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan verzoeker niet concreet uitleggen waarom men hem niet zou blijven beschermen en stelt hij slechts dat men hem wel één of twee keer zou helpen, maar niet zou blijven steunen (stuk 4, gehoorverslag, p. 9). De Raad ziet echter geen enkele reden waarom verzoeker geen beroep kan doen op de bescherming vanwege zijn politieke partij. Verzoeker toont niet aan dat zij niet bij machte of onwillig zouden zijn om bescherming te bieden.

2.5. De per brief van 22 oktober 2012 aan de Raad toegestuurde documenten zijn, gelet op wat voorafgaat, niet dienstig. De neergelegde documenten hebben immers betrekking op de door verzoeker aangehaalde feiten, die niet worden betwist. Deze documenten tonen echter niet aan dat verzoeker zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen, noch dat hij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van zijn partij.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF